

Kıblegâhım

◆ Erol Koca

Allah'ım nasip et tekrar görmeği
Sende gönlüm kaldı ey kıblegâhım
Sızlıyor burnumun inan direği
Adın her geçtiğinde duy kıblegâhım

Bir daha çağır bir daha gel de
Eşiğimde dur öyle bakakal de
Gözünü ayırma hayale dal de
Beni aşığından say kıblegâhım

Kıvrılıp durayım secde yerinde
Hasretin ateşi durur derinde
Hacer-ül evsetin selam yerinde
Dakikam sayılsın ay kıblegâhım

Namaza durunca gördüğüm sensin
Halka halka şavtta sardığım sensin
Haccımda umremde vardığım sensin
Olmasın emeğim zay kıblegâhım

Güneşin altında seher serinde
N'olur çok uzatma günün birinde
Hicr-i İsmail'de makam yerinde
Âşıklar safına koy kıblegâhım

Uçurtma

◆ Ertan Özdemir

Ey sonsuzluk ipinin ucundaki uçurtma,
Göklerdeki başını yere indir ne olur.
Ben de uçar giderim böyle tahta kanatla,
Belki tahta kanatla ruhum huzuru bulur.

Birden bire sessizlik kaplarsa gökyüzünü,
Bulutlara seslen ki indirsin yağmurları.
Kutlu yağmur yıkarsa kirlenen şu yüzümü,
Diner belki başımın bitmeyen ağrıları.

Durmam artık burada geldi gitme zamanı,
Yeni gurbet ellere yolculuk başlayacak.
Çökünce yeryüzüne ölümsüzlük dumanı,
Beni de ev sahibi koynunda saklayacak.

Kucaklayınca beni şefkat dolu o kollar,
Sağımda ve solumda intizamlı yürüyüş.
Sonra kalıp yalnız kapanınca kapılar,
Benden kalır hatıra yüzümdeki son gülüş.

Seyredeceğim sizi, siz giderken bırakıp.
Buğulu gözünüzde kendimi göreceğim.
Tutup uçurtmaları gökyüzüne uzanıp,
Gökyüzünden sizleri, sizleri seyredeceğim.